

"Planetária již nelze publiku prezentovat jako nějaký technický zázrak. Nejsou ale ani vhodným místem pro okázalé divadlo, nemohou konkurovat rockovým koncertům, superdiskotékám či širokoúhlým kinům. Planetária jsou instituce astronomické, jež v úzké spolupráci s profesionálními astronomy zprostředkovávají poznatky moderní astronomie a příbuzných oborů širokému publiku. Mají za úkol uspokojovat touhu člověka po vědomostech, ukazovat mu jeho postavení ve vesmíru. Mohou přispět k rozvoji toho, co lze nazvat kosmické uvědomění, nezbytné pro pokojný život mnoha lidí v přece jen těsném prostoru na povrchu naší Země. Planetária jsou instituce kulturní jako muzea, galerie či školy. Aby úspěšně pracovala, potřebují profesionály -- nikoli amatéry. Planetária jako vzdělávací zařízení musí mít pro svou činnost nezbytné finanční prostředky a personál, provoz planetária nelze hodnotit podle běžných měřítek rentability. Návštěvníky by neměla lákat nadmíru různorodá nabídka všelijakých pořadů, nýbrž zajímavé astronomické vzdělávací pořady, které si získají své stálé posluchače. Představení v planetáriu by určitě neměla být rozvleklá a otažitá. Hudba a "zvláštní efekty" slouží k uvolnění, zábavě, ale i k prohloubení zážitku. Pořady mohou (a měly by být) i náročné -- vždyť každý návštěvník nemusí nutně porozumět všemu až do posledního detailu. Poznání svých hranic vědomostí -- to je ostatně také důležitý výchovný prvek."

(Hans Ulrich Keller: Hat das Planetarium eine Zukunft?, Sterne und Weltraum 4/1987, 198. Překlad: Zdeněk Pokorný)